

Absurditats espanyoles

written by Pere Grau i Rovira | 4 de març de 2024

Traducció de l'article en alemany [publicat al bloc de l'autor](#) el 3.03.24 i enviat a eurodiputats i premsa de parla alemanya.

Molts diputats del Parlament Europeu hauran tingut un bon ensurt. Ara s'han assabentat que entre els seus col·legues, com una aranya maligna, està a l'aguait un perillós terrorista. Almenys segons les absurdes acrobàcies dels cervells retorçats de la in-justícia espanyola. Com ha arribat Carles Puigdemont, diputat a Estrasburg i 130è president de la Generalitat catalana, a aquest dubtós honor? Un breu resum no pot ser sobrer, encara que alguns lectors potser ja coneixen els fets.

Durant els processos contra polítics catalans que havien participat en la declaració d'independència del 2017 i que van haver de viure molt temps a presons espanyoles, hi va haver llavors a Catalunya moltes manifestacions de protesta. A les més importants hi havia com a convocant un grup anònim, el "Tsunami democràtic", els membres del qual encara ara són desconeguts. Es va bloquejar alguns dies l'aeroport de Barcelona i a places centrals, especialment a Barcelona, es van muntar camps de protesta, que van aguantar força temps, malgrat l'acció –sovint brutal– de la policia espanyola. Per part dels manifestants no es va emprar cap mena de violència, i tot va passar dins del marc d'allò que, en democràcies europees, es comprèn com a ús legal del dret a protesta pacífica i a llibertat d'opinió.

Però l'ultranacionalista in-justícia espanyola ho denomina "actes terroristes amb el fi de desestabilitzar la vida a l'Estat". I com que Carles Puigdemont (citació) "no va usar el seu carisma per frenar o impedir aquestes accions" es va fer

còmplice d'accions terroristes i així ell mateix es va convertir en un terrorista. Més absurd ja no pot ser... Però a aquests jutges espanyols polititzats només els interessa Puigdemont de passada, com un mitjà per a una finalitat. El seu objectiu és fer impossible qualsevol acord entre els catalans i l'actual govern espanyol, així fer caure Pedro Sánchez i obrir el camí a un govern de dretes que no posi en perill l'*statu quo* del règim. Els hi ajuda l'escàndol de corrupció en cercles molt propers a Sánchez, en els quals alguns es van enriquir amb negocis amb les mascaretes durant la pandèmia, possiblement amb ús indegut d'ajudes europees. A Espanya es prepara un març políticament molt calent.

Tot plegat, crec que dona una idea de fins on, lamentablement, la in-justícia espanyola és capaç d'arribar.